

MISNE NAKANE  
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN  
Od 05. do 11. rujna 2022.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
05.09.	Sv. Majka Terezija <b>Ponedjeljak</b>	07:30 <b>19:00</b>	+ na nakanu <b>+ Gabrijela Šabanagić</b>
06.09.	Zaharija pr., <b>Utorak</b>	<b>19:00</b>	<b>+ Franjo i Bara Valentić; zahvala za obitelj; Josip i Kaja Šalić; Ana Bucić</b>
07.09.	Sv. Marko Križevčanin <b>Srijeda</b>	07:30	+ vlč. Josip Zidarić; na nakanu
08.09.	Rođenje BDM, Mala Gospa <b>Četvrtak</b>	07:30 <b>19:00</b>	+ na nakanu <b>+ Barka Perković</b>
09.09.	Sv. Petar Claver <b>Petak</b>	<b>19:00</b>	<b>+ Mara Matijević; Mira Ban; Ivan Gudelj, Ana Magličić; na nakanu za zdravlje</b>
10.09.	Sv. Nikola Tolentinski <b>Subota</b>	07:30 <b>18:00</b>	+ nema nakane <b>+ vjenčanje Urbanek - Cindrić</b>
11.09.	24. Nedjelja kroz godinu <b>Nedjelja</b>	09:00  10:30 11:30 <b>16:00</b>	+ Slavko i Marija Špehar, Dragan i Marija i Željka Rendulić; Marija Tušek + pro populo; ob. Ribar i Jelkovac krštenje Vid Gregorac <b>+ sv. misa i vjenčanje Antonio Adžić – Kapitanović – Ana Ninčević</b>



**NOVI CENTAR - KARLOVAC**  
<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>  
**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ**  
**ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA**  
**DVADESET I TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU -**  
**04.09.2022. - GODINA X., BR. 3**



»Tko se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik.«

**Čitanje svetog Evanđelja po Luki**

U ono vrijeme: S Isusom je putovalo silno mnoštvo. On se okrene i reče im: »Dođe li tko k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik! I tko ne nosi svoga križa i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik! Tko od vas, nakan graditi kulu, neće prije sjesti i proračunati troškove ima li čime dovršiti: da ga ne bi – pošto već postavi temelj, a ne mogne dovršiti – počeli ismijavati svi koji to vide: 'Ovaj čovjek počeo graditi, a ne može dovršiti!' Ili koji kralj kad polazi da se zarati s drugim kraljem, neće prije sjesti i promisliti može li s deset tisuća presresti onoga koji na nj dolazi s dvadeset tisuća? Ako ne može, dok je onaj još daleko, poslat će poslanstvo da zaište mir. Tako dakle nijedan od vas koji se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik.«

**Riječ Gospodnja. (Lk 14, 25-33)**

**Misli za današnje evanđelje**

Zar Isus uči mrziti

„Isus Krist nije došao da bi nam propovijedao beznačajne sitnice u onom kratkom vremenu koje je imao.“ Ova misao francuskog pjesnika Charlesa Pegyja potvrđuje se upravo odlomkom današnjeg Evanđelja. Nakon mnogo lijepih pouka koje je izrekao, mnogih čudesa koja je učinio, Isus se upravo sprema podnijeti muku i smrt. Od svojih sljedbenika – tadašnjih, ali i od nas danas – traži odluku. Pitanje glasi: jesmo li spremni za Isusom ići i onda kada dođu poteškoće, zbog njega se svega drugog odreći kao manje važnog i s njime nositi svoj križ. Nositi, ne tovariti na drugoga! Nismo li to spremni, ne možemo biti Isusovi učenici, to nam Isus jasno reče. Sveci su potvrdili da je moguće biti Isusu vjeran, noseći svoj križ. Ispitajmo se i pokajmo se zbog svoje polovičnosti. Od Isusa molimo snagu da ostanemo njegovi u svim okolnostima života.

- 1. Ići za Isusom i biti njegov učenik znači biti spreman odreći se sebe...**
- 2. Isus je zahtjevan i ide do kraja u traženju.. A gdje sam ja.. još uvijek zamuckujem u svom odgovoru i odricanju...**

## ŽUPNE OBAVIJESTI:

- Hodočašće mladih Zagrebačke nadbiskupije, 10-11. rujna 2022. Program, prijave i ostale obavijesti na plakatu i na stranicama Zagrebačke nadbiskupije – pastoral mladih.
- 5. do 8. rujna 2022. započinje prvi zaručnički tečaj u ovoj pastoralnoj godini 2022/2023. Svakim danom s početkom u 19:30 sati u župnoj crkvi Presvetog Srca Isusova u Novome Centru. Svi zainteresirani mogu se prijaviti na župni mail ([zupa.karlovac2@zg-nadbiskupija.hr](mailto:zupa.karlovac2@zg-nadbiskupija.hr)) ili svojim župnicima a oni neka jave dekanu na vrijeme.
- Zapčinje nova školska i vjeronaučna godina. Svi kandidati za prvopričesnike i krizmanike, podići će upisnice u nedjelju 11.09.2022. kod jutarnjih sv. misa (9 i 10:30 sati) i čitko ih ispuniti sa traženim podacima, te iste vratiti u iduću nedjelju 18.09.2022. Kako bi na vrijeme započeli pripravu za sakramente.

### **Sveti Petar Claver, isusovac, misionar (1580. – 1654.)**

Sveti Petar Claver je sin Katalonije. Rodio se najvjerojatnije 25. lipnja 1580. u Verdu, u krilu dobre i duboko kršćanske radničke obitelji. Odgojen kršćanski, rano je počeo misliti na duhovni stalež. Prema tadašnjem običaju veoma mlad je na blagdan Bezgrješnog začeca 1594. primio kleričku tonsuru. Od godine 1596. započeo je s višim naukama na isusovačkom sveučilištu u Barceloni. Tamo je dobio zvanje za Družbu Isusovu pa je 7. kolovoza 1602. stupio u isusovački novicijat u Tarragoni. Dvije godine kasnije s velikom je pobožnošću i duhovnom utjehom položio prve redovničke zavjete. Nakon toga je nastavio studij filozofije u kolegiju Montesión u Palmi, na otoku Mallorki. Kroz tri godine živio je ondje pod istim krovom sa svetim vratarom kolegija, bratom Alfonzom Rodriguezom, koji je na njega izvršio izvanredan utjecaj. Često je s njim razgovarao, govorio mu o svome misionarskom zvanju, a sveti ga je starac poticao na rad u misijama. Petar se konačno god. 1616. dao zaređiti. Oružje mu se sastojalo u spremnosti na sve, u herojskoj poniznosti i ljubavi, u apsolutnoj poslušnosti prema Crkvi. Uz to je imao uza se kao učitelja oca Sandovala. Taj je čovjek sve do u naše dane ostao gotovo nepoznat, a ipak je činjenica da je on bio jedan od prvih apostola povijesti, a pogotovo crkvene, kome je do svijesti došla nepravda što se činila crncima, koje su lovili i prodavali kao radnu snagu. I upravo njemu valja zahvaliti za početak apostolata među crnim robovima u Cartageni, velikom lučkom gradu, kamo su dovodili robove iz Afrike. Za taj se apostolat iz Europe naročito zalagao nadbiskup Seville, don Pedro Castro y Quionones. Sveti Petar Claver se od prvoga dana svoga rada svojski stavio na službu i raspolaganje crnim robovima, koji su ga zbog toga zavoljeli kao oca, a njegov je rad ispunjao udivljenjem i mnoge dobronamjerne bijelce. Revni je apostol u isusovačkome kolegiju u Cartageni u blizini porte izabrao izbicu u koju su mogli

dolaziti crnci. Tu je imao svega: duhana, datula, šećera i stotinu drugih stvarčica za koje znaše da ih crnci vole. I to bi im davao, a s time i svoje srce. Robovi, s kojima se neljudski postupalo, imali su u njemu pravoga oca i najvjernijega prijatelja. Zato su običavali govoriti: »Pater Claver bi zapravo morao biti crnac jer nas jedan bijelac nikad ne bi znao tako ljubiti.« A kad bi se koji brod, natovaren crnačkim robljem, približavao Cartageni, cijeli bi se grad pokrenuo. U tropskoj žegi čekali su »los Patronos« na svoju »robu«, da ustanove u kakvom je stanju. Među silnim mnoštvom u luci, koje nije mislilo da su i ti crnci ljudska bića, da su Božji stvorovi i Božja djeca, da su osobe koje bi morale uživati temeljna ljudska prava, dakle, i slobodu, našla su se dva čovjeka koja su na njih gledala onako kako je trebalo i koja su im najljudskije pristupala. Bili su to oci Sandoval i Claver. Na dan svoje profesije u travnju 1622. Petar Claver je svojim redovničkim zavjetima dodao još i taj da će raditi oko obraćenja crnaca. Tu je obvezu potpisao ovim riječima: »Petrus Claver, Aethiopum semper servus« – Petar Claver, zauvijek rob Etiopljana. Tim su imenom tada nazivali sve crnce. Sveti je i revni apostol vodio statistiku o broju krštenja. Iz nje doznajemo da ih je imao preko 30.000. Svaki je pokršteni crnac kod krštenja dobio medalju koju bi nosio oko vrata, a to je ujedno bio vanjski znak da je kršćanin. U požrtvovnom radu oko crnaca u Cartageni Petar Claver je ustrajao 34 godine. Njegov se apostolat nije zaustavio samo na krštenju. On je i dalje o pokrštenima vodio svestranu brigu. Među njima je promicao čestu pričest, a zbog toga je sate i sate prosjedio u ispovjedaonici marno ispovijedajući. Svojim je vjernicima usađivao u srce pobožnost prema Isusovoj muc, ranama i prema Raspetome. To je za njegove patnike bilo najbliže i najpotrebnije. Poticao ih je na pobožnost prema Gospi, a za crnce je osnovao i vodio Marijinu kongregaciju. Sv. Petar Claver se u svome duhovnome životu, uz razmatranje Evanđelja, hranio i duhovnim naukom sv. Bernarda, svoga učitelja sv. Alfonza Rodriguezu – čini se da je imao kod sebe bilježnicu s uputama što ih je od njega u mladosti primio – a zatim i spisima časnoga oca Luisa de la Puente. Sv. Petar Claver je bio mistik u potpunom smislu. Gospodin ga je obdario i nekim izvanrednim darovima: lakoćom da čita u ljudskim srcima, darom proroštva i ozdravljenja bolesnika. Ostao je svjež i dorastao svome poslu sve do u starost. Sve je probleme znao energično rješavati te nije ustuknuo ni pred kakvom poteškoćom. Kad se god. 1651. razbolio, prikazivao je sve svoje molitve i patnje za ljude crne rase. Za njih je radio i žrtvovao se. Njima je ostao vjeran i na bolesničkoj postelji, na njih je mislio do posljednjega časa. Nije čudo da je 8. rujna 1654. cijeli grad Cartagena bio potresen njegovom smrću. Blaženim je proglašen god. 1851., a papa Leon XII. proglasio ga je svetim 15. siječnja 1888. zajedno s njegovim duhovnim učiteljem Alfonzom Rodriguezom. Isti ga je Papa proglasio »univerzalnim zaštitnikom misija među crncima«.